

DECIZIE nr. 618 din 8 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 9 alin. \(1\) și \(3\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#)

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 noiembrie 2015**

Data intrării în vigoare 19-11-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Marieta Safta	- prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 9 alin. \(1\) și \(3\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), excepție ridicată de Elvis Kieszvimmer în Dosarul nr. 445/115/2014 al Tribunalului Caraș-Severin - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 317 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 445/115/2014, Tribunalul Caraș-Severin - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 9 alin. \(1\) și \(3\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#). Excepția a fost ridicată de Elvis Kieszvimmer într-o cauză având ca obiect pretenții-contestație act administrativ fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile [art. 9 alin. \(1\) din Legea nr. 554/2004](#) sunt neconstituționale în măsura în care excepția de neconstituționalitate trebuie introdusă odată cu acțiunea principală, iar cele ale [art. 9 alin. \(3\) din același act normativ](#), în măsura în care sancțiunea neintroducerii excepției de neconstituționalitate odată cu acțiunea principală este respingerea acțiunii ca inadmisibilă. Se arată că prin aceste modificări se creează un cadru procesual distinct privitor la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în favoarea ordonanțelor, față de legile organice sau ordinare. Astfel, prin articolele criticate, ordonanțele Guvernului dobândesc o putere juridică superioară legii, prin restrângerea cadrului procesual în care poate fi ridicată o excepție de neconstituționalitate.

6. Tribunalul Caraș-Severin - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței de judecată, faptul că legiuitorul a prevăzut un termen expres de introducere a excepției de neconstituționalitate în cazul ordonanțelor Guvernului, odată cu cererea de chemare în judecată, în raport cu cel de drept general, prevăzut în cazul legilor, se datorează caracterului special al ordonanțelor și se înscrie în marja de apreciere a statului, fără a cuprinde dispoziții discriminatorii.

7. În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile [art. 9 alin. \(1\) și \(3\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut: "(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de

contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță. [...] (3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă."

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 73 privind categoriile de legi, ale art. 74 privind inițiativa legislativă, art. 75 privind sesizarea Camerelor, art. 76 privind adoptarea legilor și a hotărârilor, art. 77 privind promulgarea legii, art. 78 privind intrarea în vigoare a legii și art. 79 privind Consiliul Legislativ.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin [Decizia nr. 479 din 18 iunie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 10 august 2015, a respins ca neîntemeiată o excepție de neconstituționalitate având același obiect, cu o motivare similară, ridicată într-o altă cauză a aceleiași instanțe. Cu acel prilej, Curtea a reținut că argumentele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea criticilor sale sunt neîntemeiate. Dispozițiile legale criticate reglementează o procedură specială determinată de natura specifică a actelor adoptate de Guvern pe calea delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, iar soluția legislativă apare ca fiind justificată și rezonabilă, întrucât, în materia contenciosului administrativ, soluția pronunțată de Curtea Constituțională, în urma efectuării unui control de constituționalitate asupra ordonanțelor Guvernului, constituie o condiție de admisibilitate a acțiunii. Pe de altă parte, procedura prevăzută de [art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#) reprezintă o facilitare acordată justițiabilului care, în cazul admiterii excepției de neconstituționalitate, are, astfel, posibilitatea de a-i fi soluționată acțiunea într-un termen mult mai scurt, prin intermediul unei proceduri care preîntâmpină formularea unei căi extraordinare de atac - revizuirea. Astfel, o soluție de admitere a excepției de neconstituționalitate privind o ordonanță sau o dispoziție dintr-o ordonanță a Guvernului permite instanței analizarea pe fond a pretențiilor reclamantului, în vreme ce soluția de respingere a criticii de neconstituționalitate constituie un fine de neprimire, ce obligă instanța de contencios administrativ la respingerea acțiunii. Cu alte cuvinte, în această materie, decizia Curții are efecte asupra însăși admisibilității acțiunii principale (a se vedea mutatis mutandis [Decizia Curții Constituționale nr. 1.106 din 22 septembrie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010). De altfel, [art. 9 alin. \(2\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#) prevede singurul caz în care operează suspendarea de drept a cauzei pe durata soluționării unei excepții de neconstituționalitate, întrucât de decizia pronunțată de Curtea Constituțională depinde soluționarea acțiunii principale în temeiul art. 9 alin. (4) din aceeași lege. Curtea a conchis că textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.

13. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care au fundamentat-o, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

14. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elvis Kieszvimmer în Dosarul nr. 445/115 /2014 al Tribunalului Caraș-Severin - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile [art. 9 alin. \(1\) și \(3\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#) sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent

Marieta Safta
